

derefter i Sverige, ja helt ned til Bayern strakte det ærede Medlem sin revsende Haand. Alle Vegne fra fremførte han altsaa de Fejl og de Synder, som Socialdemokratiet havde begaaet. Jeg turde ikke den Gang give mig til at diskutere dette Spørgsmaal. Overfor en saa fænomenal Viden, som det ærede Medlem her lagde for Dagen, turde jeg ikke tage Ordet, for jeg var ikke i Stand til at følge ham paa alle de Omraader, hans Tale var strejft ind paa. Derimod gav jeg mig til at tale om et andet og nærliggende Emne, nemlig Toggangen for Kolding By og Banegaardsforholdene ved Kolding Station. Naar jeg begyndte at tale om dette, var det ikke, fordi jeg vilde trænge mig ind paa et Omraade, som med Rette tilkom det ærede Medlem, men jeg gjorde det, fordi jeg havde modtaget en Opfordring fra Vælgere i Kolding-Kredsen til at fremdrage disse Forhold her i Salen. Jeg ønskede ikke at efterkomme den Opfordring, og jeg havde ventet, da det ærede Medlem for to Aar siden holdt sin store Tale, der fylder ikke mindre end 21 Spalter i Rigsdagstidenden, at han da ogsaa havde faaet Lejlighed til at berøre disse Ting. Men ikke med et eneste Ord omtalte det ærede Medlem disse Forhold. Da var det, at jeg, da jeg fik Ordet anden Gang, gav mig til at tale om Jernbaneforholdene ved Kolding. Nu bebrejder jeg ikke det ærede Medlem noget i den Henseende, for naar man har en saa stor Opgave, jeg kan gerne sige en saadan Verdensmission at udføre som en Kritik af Socialdemokratiets Virksomhed ikke alene i vort Land, men i alle andre Lande, bliver Toggangen for Kolding og Banegaardsforholdene ved den By visselig smaa. De maa vente, til det ærede Medlem faar bedre Tid og Lejlighed til at tage sig deraf.

Jeg har, som sagt, altsaa ikke draget dette Spørgsmaal frem for at trænge ind paa det ærede Medlems naturlige Omraade eller i nogen Maade at ville sætte hans Lys under en Skæppe eller i nogen Maade at ville svække det Tillidsforhold, der sikkert eksisterer imellem det ærede Medlem og hans Vælgere i Kolding, men jeg har ment, at jeg ikke kunde undlade at efterkomme en Opfordring, som var stillet til mig af Vælgere i Kolding, og

som Kredens ærede Repræsentant havde ladet ligge. Og nu viser der sig det glædelige, at de Ønsker, jeg udtalte for 2 Aar siden for Kolding Bys Vedkommende, er blevet opfyldt. Toggangen er blevet forbedret, saa at den netop nu er saaledes, som Befolkningen i Kolding By havde ønsket, den skulde være, og paa det Finanslovsforslag, vi her behandler, finder vi en Bevilling paa 1,065,000 Kr. til Forbedring af Jernbaneforholdene ovre i Kolding. Det var naturligt, at det ærede Medlem fra Kolding forleden Dag fulgte sit gode Hjertes Drift, at han stod frem og takkede den højtærede Minister, fordi disse Ønsker var blevet imødekommet, men det ærede Medlem rettede ogsaa en Tak til mig. Den kunde det ærede Medlem godt have sparet sig. Jeg ønsker ikke at modtage nogen Tak i saa Henseende. Hvad jeg har gjort, finder jeg kun var min Pligt. Naar man modtager en Opfordring fra en Kreds af Vælgere om at tale for et eller andet Spørgsmaal, er det kun naturligt, at man imødekommer en saadan Opfordring.

Da det ærede Medlem bragte sin Tak for Ordningen af Banegaardsforholdene i Kolding, kom han ikke ind paa Enkelt-heder. Det vil jeg heller ikke bebrejde ham, han har jo ved denne Finanslovbehandling sat sig en meget stor Opgave, nemlig at tænde Krigsfaklen her i Tinget, faa Striden til at blusse op mellem de forskellige Partier, og saa kan han naturligvis ikke gaa i Enkeltheder vedrørende Banegaardsforholdene i Kolding, men jeg vil dog gerne henlede Tanken netop paa nogle af disse Enkeltheder. Jeg nævnedes, da jeg første Gang havde Ordet, at Beboerne i Kolding havde ønsket at faa en Overgang Nord for Banestationen ved et Sted, som hedder „Petersminde“. Kolding har nu i Øjeblikket under de gamle Jernbaneforhold en Overgang tæt Nord for Stationen. Denne Overgang skal falde bort, og nu ønsker man den erstattet med en Overgang, der kom til at ligge lidt nordligere, som sagt, ved det Sted, som hedder „Petersminde“. Forholdet vil netop blive, at Vejen fra Havnen, fra det store Slakteri, fra de store Kvægstalde og Kvægmarkeder, hvor en Mængde Mennesker har Ærinde, og hvor en Mængde Arbejdere er